NORAKSTS
Lieta Nr.A420474611
(A1659-12/3)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2013.gada 3.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese D.Suipe,

piedaloties pieteicējam *R.R.*,
atbildētāja, Latvijas Republikas, pusē pieaicinātās iestādes Pārtikas un veterinārā dienesta pārstāvim *A.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz pieteicēja *R.R.* pieteikumu par Pārtikas un veterinārā dienesta (turpmāk – PVD vai atbildētājs) 2011.gada 22.februāra lēmuma Nr.1-14.1/335 atcelšanu un administratīvā akta par *J.G.* piederošā franču buldoga šķirnes suņa „*D.*" atzīšanu par bīstamu izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] PVD 2010.gada 26.augustā saņēma *R.R.* iesniegumu ar 2010.gada 18.augusta situācijas aprakstu par viņam notikušo suņa, kura īpašniece ir *J.G.*, uzbrukumu Rīgā, Dzirnavu ielā 84 „Berga Bazārā", kā arī aicinājumu izprasīt no Valsts policijas Rīgas reģiona Centra iecirkņa informāciju, kas saistīta ar minēto uzbrukumu. Tā kā minētais iesniegums bija informatīva rakstura, bez konkrēta prasījuma par rīcību, ko pieteicējs sagaida no iestādes, tad PVD ar 2010.gada 15.septembra vēstuli lūdza precizēt savu prasījumu. Ar 2010.gada 12.oktobra iesniegumu pieteicējs ir izteicis lūgumu izvērtēt *J.G.* piederošā suņa bīstamību.

PVD Bīstamu suņu izvērtēšanas komisija (turpmāk – Komisija) ar 2010.gada 22.decembra lēmumu Nr.41 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolēma *J.G.* piederošo buldoga šķirnes suni „*D.*" neatzīt par bīstamu.

Sākotnējā lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[1.1] *J.G.* ir rūpīgāk jāiepazīstas ar 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, pārvadāšanai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" prasībām. Komisija pieņem, ka *J.G.* šīs lietas izskatīšanas ietvaros jau to ir veikusi, turklāt viņa no Komisijas ir saņēmusi mutisku skaidrojumu par dzīvnieka turētāja pienākumiem un atbildības apjomu sabiedrības priekšā, iespējamiem administratīvajiem piespiedu līdzekļiem.

[1.2] Komisija uzskata, ka nav lietderīgi adresātam uzlikt pienākumu turēt novērojamo suni tādos apstākļos un nodrošināt tādu darbību izpildi, kāda paredzēta par bīstamiem atzītiem suņiem, proti, ievērot Ministru kabineta 2006.gada 7.februāra noteikumu Nr.109 „Noteikumi par kritērijiem un kārtību, kādā suni atzīst par bīstamu un nosaka turpmāko rīcību ar to, kā arī par prasībām bīstama suņa turēšanai" (turpmāk – MK noteikumi Nr.109) III nodaļas prasības – vispārpieņemtās normatīvu prasības, kas attiecas uz suņu turēšanu, ir pietiekamas, lai suns būtu piemērots dzīvei pilsētas apstākļos.

[1.3] *J.G.* jāturpina tikpat rūpīgi veikt pastiprinātu suņa uzvedības kontrolēšanu, ierobežošanu tā, lai suns pastaigas laikā ārpus privātīpašuma norobežotas teritorijas atrastos piemērota garuma pavadā, patvaļīgi neskraidītu bez suņa īpašnieka uzraudzības, kā arī norobežot (attālināt) no agresivitāti veicinošiem faktoriem (svešiem cilvēkiem).

[1.4] *J.G.* kā privātpersonas tiesības būtiski ierobežojamas tikai ievērojama sabiedrības ieguvuma gadījumā, ko šajā situācijā, pamatojoties uz novērošanas laikā fiksēto, Komisija neatzīst par nepieciešamu. Komisija paļaujas, ka *J.G.* ieteikumu ierobežot suņa rīcības brīvību noteikti ievēros un nākotnē godprātīgi pildīs ar normatīvajiem aktiem uzliktos suņa īpašnieka pienākumus, pretējā gadījumā *J.G.* jāapzinās savas bezdarbības vai nepietiekamās rīcības tiesiskās sekas, kas var izpausties kā krimināla sodīšana vai administratīvā sodīšana ar naudas sodu un dzīvnieka konfiskācija.

[2] Pieteicējs iesniedza apstrīdēšanas iesniegumu par sākotnējā lēmuma atcelšanu. Apstrīdēšanas iesniegumā norādīti tālāk minētie argumenti.

[2.1] Komisija sākotnējā lēmumā nav lēmusi korekti un atbilstoši likumam, komisijas locekļu darbs ir bijis paviršs, nav bijis balstīts uz pierādītām zināšanām. Komisija, iespējams, bija tendēta lemt par labu *J.G.* un tādā veidā ļaunprātīgi izmantojusi tiesības, bet pieteicēja rīcībā neesot tiešu un neapstrīdamu pierādījumu.

[2.2] Komisija uzsāka savu darbu aptuveni 30 minūtes pirms noteiktā laika, neveica savu darbu atbilstoši Administratīvā procesa likuma normām, nenodrošinot visām iesaistītajām pusēm likumā noteiktās tiesības, jo Komisijai nepārprotami bija skaidri zināms par to, ka pieteicējs vēlēsies izmantot likumā paredzētās tiesības un ieradīsies uz izbraukuma sēdi 2010.gada 12.novembrī plkst.10.00, tomēr Komisija savu darbu bija uzsākusi pirms noteiktā laika.

[2.3] Komisijas locekle *L.P.* nebija iepazinusies ar lietas materiāliem un pamatojās tikai

uz pārējo komisijas locekļu viedokli.

[2.4] Zemkopības ministrija informēja pieteicēju par to, ka komisijas loceklis *A.G.* ir suņu audzināšanas un šķirnes izkopšanas speciālists, entuziasts, kas zināšanas galvenokārt apgūst praktiski darbojoties ar suņiem, bet nav profesionāli zinošs kinologs. Līdz ar to sākotnējais lēmums, kas pieņemts pamatojoties uz viņa iespējamajām zināšanām, kurām nav oficiālu apstiprinājumu (izglītība), ir prettiesisks.

[2.5] Sākotnējā lēmuma 10.punktā ir atsauce uz pieteicējam veikto tiesu medicīnas ekspertīzi, bet ekspertīzes slēdziens nav galīgs un pilnīgs. Lietā ir vēl citi trūkumi un pārkāpumi.

[3] PVD 2011.gada 22.februārī pieņēma lēmuma Nr.1-14.1/335 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums), ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums noraidīts kā nepamatos. Pārsūdzētais lēmums pamatots saskaņā ar tālāk minēto.

[3.1] PVD konstatē, ka apstrīdēšanas iesniegumā minētie argumenti ir vispārīgi un nekonkrēti, kā rezultātā nav iespējams pārbaudīt norādīto darbību atbilstību tiesību normām.

[3.2] No lietas materiāliem izriet, ka 2010.gada 12.novembrī Komisija ir veikusi suņa novērtēšanu, par šo faktu sastādot arī iesnieguma izskatīšanas pārbaudes protokolu Nr.R01-10-00050, no kura redzams, ka pārbaude sākta plkst.9.45 un pabeigta plkst.10.30. Tādējādi nav pamatota pieteicēja norāde, ka Komisija savu darbu esot uzsākusi aptuveni 30 minūtēm pirms noteiktā laika plkst.10.00 un nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma noteiktās pušu tiesības. PVD paskaidro, ka nav pamata minētajā protokolā norādīto laiku tulkot burtiski kā suņa videonovērošanas uzsākšanas laiku, bet gan kā brīdi, kad viens no komisijas locekļiem uzsāk protokola aizpildīšanu, bet pārējie – sarunu ar suņa īpašnieci, izskaidrojot turpmāk paredzētās darbības ar suni, saņem un pārbauda suņa vakcinācijas apliecības esamību un tās ierakstus, visbeidzot, uzsākot suņa uzvedības faktisko uzvedības pārbaudi.

[3.3] Pieteicējs par saviem apgalvojumiem nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas tos apstiprinātu, tādēļ izteiktie apgalvojumi tiek definēti kā pieteicēja subjektīvais viedoklis.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par PVD 2011.gada 22.februāra lēmuma Nr.1-14.1/335 atcelšanu un administratīvā akta par *J.G.* piederošā franču buldoga šķirnes suņa „*D.*" atzīšanu par bīstamu izdošanu. Pieteicējs nepiekrīt nepamatoti pieņemtajam pārsūdzētajam lēmumam.

[5] Administratīvajā rajona tiesā saņemts PVD paskaidrojums par pieteikumu. Atbildētājs prasījumu neatzīst un, ņemot vērā, ka pieteikumā nav norādīts kā izpaužas pārsūdzētā lēmuma nepareizība, faktiski nevar sniegt paskaidrojumus, vien norāda, ka PVD apsvērumi jau ir izklāstīti sākotnējā un pārsūdzētajā lēmumā.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja prasījumu saskaņā ar iepriekš minēto.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto argumentu pamata.

Lietā pieaicinātā trešā persona bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētāja pusē *J.G.* uz tiesas sēdi nebija ieradusies. Tiesā saņemts trešās personas *J.G.* lūgums izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes sakarā ar studijām */izglītības iestāde/*. Trešā persona arī norāda, ka jau ir sniegusi detalizētu situācijas aprakstu par notikumu 2010.gada 18.augustā gan Valsts policijas Rīgas centra iecirknim, gan PVD. Tiesa nolēma skatīt lietu bez trešās personas klātbūtnes.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, uzklausījusi procesa dalībniekus, izvērtējusi pieteicēja un atbildētāja rakstveidā iesniegtos argumentus, lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] MK noteikumi Nr.109 (šobrīd zaudējuši spēku) noteica kritērijus un kārtību, kādā suni atzīst par bīstamu un nosaka turpmāko rīcību ar to.

Kā izriet no MK noteikumu Nr.109 7.punkta, personas iesniegumu par suņa uzbrukumu izskata dienesta izveidota komisija. Komisijas sastāvā ir pieci locekļi - trīs dienesta amatpersonas, no kurām vienai ir augstākā juridiskā izglītība, bet divām - augstākā veterinārmedicīniskā izglītība; viens vietējās pašvaldības pārstāvis; viens kinologs vai zoopsihologs.

Izvērtējot Komisijas lēmumu, tiesa konstatē, ka tas pieņemts saskaņā ar MK noteikumu Nr.109 7.punkta prasībām. Proti, lietu izskatīja Komisija piecu locekļu sastāvā, kur vienai no PVD amatpersonām ir juridiskā izglītība, divām – augstākā veterinārmedicīniskā izglītība, kā arī piedaloties Rīgas pilsētas pašvaldības pārstāvei un kinologam. Tiesa nekonstatē arī citus būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas varēja ietekmēt citādu konkrētās lietas iznākumu. Proti, Komisijas lēmums pamatots ne vien ar 2010.gada 12.novembrī veikto suņa novērtēšanu, bet arī citiem lietas materiāliem, kas vērtēti kopsakarā.

[9] Saskaņā ar MK noteikumu Nr.109 8.3.apakšpunktu Komisijai ir rīcības brīvība pieņemt vienu no lēmumiem - neatzīt suni par bīstamu, atzīt suni par bīstamu (nosaka turpmāko rīcību ar suni) vai, ja suns jau bijis atzīts par bīstamu, - par turpmāko rīcību ar suni ja suns jau bijis atzīts par bīstamu, - par turpmāko rīcību ar suni. Tādējādi, tiesa norāda, ka Komisija, izskatot konkrēto lietu, veic lietderības apsvērumus un pieņem samērīgāko lēmumu, ievērojot gan no suņa uzbrukuma cietušās personas un sabiedrības kopumā, gan suņa īpašnieka tiesiskās intereses.

Izvērtējot Komisijas lēmumu, tiesa konstatē, ka tā veica lietderības apsvērumus un secināja, ka sabiedrības intereses netiek apdraudētas, trešajai personai kā suņa īpašniecei jāveic pasākumi, kas atbilstu dzīvnieku labturības noteikumiem. Tādējādi, tiesa secina, ka Komisija izmantoja normatīvajos aktos noteikto rīcības brīvību, nepārkāpjot noteiktās robežas. Tiesa norāda, ka, pieņemot lēmumu atzīt suni par bīstamu, jāņem vērā ne vien cietušās personas, bet arī suņa īpašnieka intereses. Komisija trešajai personai izskaidroja dzīvnieku turētāja pienākumus un brīdināja par atbildību par iespējamiem pārkāpumiem.

[10] Saskaņā ar MK noteikumu Nr.109 11.punktu Komisija atzīst suni par bīstamu, kurš nodarījis vidēja smaguma vai smagu miesas bojājumu cilvēkam vai izraisījis viņa nāvi, uzbrucis citam dzīvniekam (mugurkaulniekam) un ievainojis to vai izraisījis tā nāvi, ir agresīvs un rada draudus apkārtējiem cilvēkiem un citiem dzīvniekiem (mugurkaulniekiem).

Pieteicējs norāda, ka viņam noradītie miesas bojājumi kvalificējami kā vidēji smagi. Tiesa konstatē, ka iestāde, pieņemot lēmumu, izmantoja kriminālprocesā Nr.12010004410 saņemto sertificēta tiesu medicīnas eksperta atzinumu, ka konstatētie miesas bojājumi, kas varētu rasties arī suņa koduma rezultātā, atzīstami par viegliem miesas bojājumiem, pieteicēja ilgstošā ārstēšanās nav saistīta ar traumu, kas iegūta 2010.gada 18.augustā.

Pieteicējs iesniedza tiesai izrakstu no slimības vēstures, darbnespējas lapu, kā arī tiesas sēdē norādīja, ka miesas bojājumi viņam ilgstoši traucēja apmeklēt mācību iestādi, kā arī strādāt.

Izvērtējot minēto, tiesa secina, ka Komisijas lēmums pieņemts saskaņā ar sertificēta tiesu medicīnas eksperta atzinumu par pieteicēja miesas bojājumu raksturu un arī tiesai nav pamata apšaubīt minētajā atzinumā izteiktos secinājumus. Līdz ar to, tiesa dod priekšroku sertificēta tiesu medicīnas eksperta atzinumā izteiktajiem secinājumiem.

[11] Ņemot vērā šajā spriedumā minēto, tiesa secina, ka Komisijas lēmums ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *R.R.* pieteikumu par Pārtikas un veterinārā dienesta 2011.gada 22.februāra lēmuma Nr.1-14.1/335 atcelšanu un administratīvā akta par *J.G.* piederošā franču buldoga šķirnes suņa „*D.*" atzīšanu par bīstamu izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* D.Suipe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese D.Suipe
Rīgā, 2013.gada 3.janvārī